

විද්‍යාපිටි සූත්‍රය

එවං මෙ සුතං: එකං සමයං භගවා සාවඤ්චියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි: භික්ඛවොති. භද්දෙනෙති තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චසෙසාසුං. භගවා එතදවොච:

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත් නුවර සමීපයෙහි අනාඨපිණ්ඩික සිටුහු විසින් කරවන ලද ජේතවන නම් විහාරයෙහි වාසය කරති. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණෙනි, කියා භික්ඛුන්ට කථාකළහ. ස්වාමීනියි ඒ භික්ඛුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ වචං සඛකිලිට්ඨං මලගගහිතං, තමෙනං රජකො යසමිං යසමිං රඛගජාතෙ උපසංහරෙය්‍ය යදි නීලකාය යදි පීතකාය යදි ලොහිතකාය යදි මඤ්ඤජට්ඨකාය, දුරතතවණණ- මෙවස්ස. අපරිසුද්ධවණණමෙවස්ස. තං කිස්ස හෙතු? අපරිසුද්ධතතා භික්ඛවෙ වචස්ස. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ චිතෙන සඛකිලිට්ඨෙය්‍ය දුගගති පාටිකඛබ්බා.

මහණෙනි, යම් සේ කිලුටු වූ මලබැඳුණා වූ වස්තුවක් වේ ද ඒ වස්තුව රෙදි සායම් කරන්නෙක් නිල්පාට කිරීම පිණිස හෝ රන්වන්පාට කිරීම පිණිස හෝ ලේපාට කිරීම පිණිස හෝ මදටියපාට කිරීම පිණිස හෝ යම් යම් සායමක් පොවන්නේ ද, එය නරක පාට ඇත්තක්ම වන්නේය. අපිරිසිදු පාට ඇත්තක්ම වන්නේය. ඊට හේතු කවරේ ද? මහණෙනි, වස්තුව අපිරිසිදු වූ බැවිනි. මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම සිත කිලුටු වූ කල්හි දුර්ගතිය කැමති විය යුතුයි.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ වචං පරිසුද්ධං පරියොදනං, තමෙනං රජකො යසමිං යසමිං රඛගජාතෙ උපසංහරෙය්‍ය යදි නීලකාය යදි පීතකාය යදි ලොහිතකාය යදි මඤ්ඤජට්ඨකාය, සුරතතවණණ- මෙවස්ස පරිසුද්ධවණණමෙවස්ස, තං කිස්ස හෙතු? පරිසුද්ධතතා භික්ඛවෙ වචස්ස. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ චිතෙන අසඛකිලිට්ඨෙය්‍ය දුගගති පාටිකඛබ්බා.

මහණෙනි, යම් සේ පිරිසිදුව බබලන්නා වූ වස්තුවක් වේ ද ඒ වස්තුව රෙදි සායම් කරන්නෙක් නිල්පාට කිරීම පිණිස හෝ රන්වන්පාට කිරීම පිණිස හෝ ලේපාට කිරීම පිණිස හෝ මදටියපාට කිරීම පිණිස හෝ යම් යම් සායමක් පොවන්නේ ද, එය හොඳ පාට ඇත්තක්ම වන්නේය. පිරිසිදු පාට ඇත්තක්ම වන්නේය. ඊට හේතු කවරේ ද? මහණෙනි, වස්තුව පිරිසිදු වූ බැවිනි. මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම සිත හො කිලුටු වූ කල්හි සුගතිය කැමති විය යුතුයි.

කතමෙ ව භික්ඛවෙ චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො: අභිජ්ඣධාට්ඨමලොහො චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. බ්‍යාපාදෙ චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. කොධො චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. උපනාහො චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. මකෙධා චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. පළාසො චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. ඉසසා චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. මච්ඡරියං චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. මායා චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. සාධේය්‍යං චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. ඵමෙහා චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. සාරමෙහා චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. මානො චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. අභිමානො චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. මදෙ චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො. පමාදෙ චිත්තස්ස උපකක්ඛලෙසො.

මහණෙනි, සිත කෙලෙසන්නා වූ පාපධර්මයේ කවරහු ද?

අභිද්‍යව නම් වූ විසමලෝභය(අනුන්ගේ දේ මට ඇත්නම් හොඳයි ආශා කරන දැඩි ලෝභය) සිත කෙලෙසන්නකි.

ව්‍යාපාදය(අනුන් නසනු කැමැත්ත) හිත කෙලෙසන්නකි.

ක්‍රෝධය(තරහ) හිත කෙලෙසන්නකි.

උපනාහය(බැඳගත් වෛරය) හිත කෙලෙසන්නකි.

මක්ඛය(ගුණ මැකීම) හිත කෙලෙසන්නකි.

පළාසය(නිවච සිටිමින් උසස් පුද්ගලයන් හා තමා සමාන කර සිතීම) හිත කෙලෙසන්නකි.

ඊෂ්ඨාව(අන්‍යයන්ගේ සම්පත් නො ඉවසීම) හිත කෙලෙසන්නකි.

මසුරුකම හිත කෙලෙසන්නකි.

මායාව(රැවටිල්ල) හිත කෙලෙසන්නකි.

සධ්ඛව(කෙරාටිකකම) හිත කෙලෙසන්නකි.

ඵමිහය(මානසෙන් ඉදිමුණු ගතිය) හිත කෙලෙසන්නකි.

සාරම්භය(එකට එක කිරීම) හිත කෙලෙසන්නකි.

මානය(ජාති ආදිය නිසා ඇතිවූ උඩඟු හැඟීම) හිත කෙලෙසන්නකි.

අභිමානය(ජාති කුල ආදියෙන් සෙස්සනට වඩා උසස් ය යන හැඟීම) හිත කෙලෙසන්නකි.

මදය(ජාති ආදියෙන් මත්වීම) හිත කෙලෙසන්නකි.

ප්‍රමාදය(පස්කම් සැපතෙහි ඇල්ම) හිත කෙලෙසන්නකි.

ස බො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු අභිජ්ඣාධා විසමලොභො චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා අභිජ්ඣාධා විසමලොභං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. බ්‍යාපාදෙ චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා බ්‍යාපාදං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. කොධො චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා කොධං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. උපනාහො චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා උපනාහං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. මකෙධා චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා මකධං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. පළාසො චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා පළාසං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. ඉසසා චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා ඉසසං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. මච්ඡරියං චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා මච්ඡරියං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. මායා චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා මායං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. සාධේය්‍යං චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා සාධේය්‍යං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. ඵමෙනා චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා ඵමහං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. සාරමෙනා චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා සාරමහං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. මානො චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා මානං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. අභිමානො චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා අභිමානං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. මදෙ චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා මදං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති. පමාදෙ චිත්තසස උපකකිලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා පමාදං චිත්තසස උපකකිලෙසං පජ්ඣති.

මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම අභිද්‍යාව නම් වූ විසම ලෝභය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන අභිද්‍යාව නම් වූ විසම ලෝභය දුරු කරයි. ව්‍යාපාදය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන ව්‍යාපාදය දුරු කරයි. ක්‍රෝධය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන ක්‍රෝධය දුරු කරයි. උපනාහය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන උපනාහය දුරු කරයි. මකු ගුණය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන මකු ගුණය දුරු කරයි. පලාසය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන පලාසය දුරු කරයි. ඊෂ්ඨාව හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන ඊෂ්ඨාව දුරු කරයි. මසුරුකම හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන මසුරුකම දුරු කරයි. රැවටිල්ල හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන මායාව දුරු කරයි. කයිරාටිකබව හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන කයිරාටිකබව දුරු කරයි. හිතේ තද ගතිය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන හිතේ තද ගතිය දුරු කරයි. එකට එක කිරීම හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන සාරමිභය දුරු කරයි. මානය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන මානය දුරු කරයි. අභිමානය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන අභිමානය දුරු කරයි. ජාති ආදියෙන් මත්වීම හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන මදය දුරු කරයි. ප්‍රමාදය හිත කෙලෙසන්තකැයි මෙසේ දැන හිත කෙලෙසන ප්‍රමාදය දුරු කරයි.

යනො ව බො භික්ඛවෙ භික්ඛුනො අභිජ්ඣාධා විසමලොභො විතතස්ස උපකක්ඛලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා අභිජ්ඣාධා විසමලොභො විතතස්ස උපකක්ඛලෙසො පභීනො හොති.

බ්‍යාපාදෙ විතතස්ස උපකක්ඛලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා බ්‍යාපාදෙ විතතස්ස උපකක්ඛලෙසො පභීනො හොති.

කොධො විතතස්ස උපකක්ඛලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා කොධො විතතස්ස උපකක්ඛලෙසො පභීනො හොති.

උපනාහො විතතස්ස උපකක්ඛලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා උපනාහො විතතස්ස උපකක්ඛලෙසො පභීනො හොති.

මකෙබ්බා විතතස්ස උපකක්ඛලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා මකෙබ්බා විතතස්ස උපකක්ඛලෙසො පභීනො හොති.

පළාසො විතතස්ස උපකක්ඛලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා පළාසො විතතස්ස උපකක්ඛලෙසො පභීනො හොති.

ඉස්සා විතතස්ස උපකක්ඛලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා ඉස්සා විතතස්ස උපකක්ඛලෙසො පභීනො හොති.

මච්ඡරියං විතතස්ස උපකක්ඛලෙසොති ඉති විදිජ්ඣා මච්ඡරියං විතතස්ස උපකක්ඛලෙසො පභීනො හොති.

(. . . . ඡෙදය ඉදිරි පිටුව හා සබැඳෙයි.)

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් භික්ෂුව විසින් අභිද්ධා නම් වූ විසම ලෝභය(අභිජ්ඣා-විසමලොභ) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන අභිද්ධා විසම ලෝභය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් භික්ෂුව විසින් ව්‍යාපාදය(බ්‍යාපාද) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන ව්‍යාපාදය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් භික්ෂුව විසින් ක්‍රෝධය(කොධ) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන ක්‍රෝධය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් භික්ෂුව විසින් බද්ධ වෙරය(උපනාහ) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන බද්ධ වෙරය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් භික්ෂුව විසින් මකු බව(මකබ්බ) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන මකු බව දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් භික්ෂුව විසින් පළාසය(පළාස) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන පළාසය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් භික්ෂුව විසින් ඊෂ්ඨාව(ඉස්සා) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන ඊෂ්ඨාව දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් භික්ෂුව විසින් මසුරු බව(මච්ඡරිය) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන මසුරු බව දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

(. . . . ඡෙදය ඉදිරි පිටුව හා සබැඳෙයි.)

(. . . ඡේදය පසු පිටුව හා සබැඳෙයි.)

මායා විතතස්ස උපකකිලෙසොති ඉති විදිත්වා මායා විතතස්ස උපකකිලෙසො පහිනො හොති.
 සාධෙය්‍යං විතතස්ස උපකකිලෙසොති ඉති විදිත්වා සාධෙය්‍යං විතතස්ස උපකකිලෙසො පහිනො හොති.
 ඵමෙහා විතතස්ස උපකකිලෙසොති ඉති විදිත්වා ඵමෙහා විතතස්ස උපකකිලෙසො පහිනො හොති.
 සාරමෙහා විතතස්ස උපකකිලෙසොති ඉති විදිත්වා සාරමෙහා විතතස්ස උපකකිලෙසො පහිනො හොති.
 මානො විතතස්ස උපකකිලෙසොති ඉති විදිත්වා මානො විතතස්ස උපකකිලෙසො පහිනො හොති.
 අභිමානො විතතස්ස උපකකිලෙසොති ඉති විදිත්වා අභිමානො විතතස්ස උපකකිලෙසො පහිනො හොති.
 මදෙ විතතස්ස උපකකිලෙසොති ඉති විදිත්වා මදෙ විතතස්ස උපකකිලෙසො පහිනො හොති.
 පමාදෙ විතතස්ස උපකකිලෙසොති ඉති විදිත්වා පමාදෙ විතතස්ස උපකකිලෙසො පහිනො හොති.

(. . . ඡේදය පසු පිටුව හා සබැඳෙයි.)

මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් හික්ෂුව විසින් රැවටිල්ල(මායා) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන රැවටිල්ල දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,
 මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් හික්ෂුව විසින් කයිරාටිකකම(සාධෙය්‍ය) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන කයිරාටිකකම දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,
 මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් හික්ෂුව විසින් තද බව(ඵමහ) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන තද බව දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,
 මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් හික්ෂුව විසින් එකටඑක කිරීම(සාරමහ) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන එකටඑක කිරීම දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,
 මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් හික්ෂුව විසින් මානය(මාන) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන මානය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,
 මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් හික්ෂුව විසින් අභිමානය(අභිමාන) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන අභිමානය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,
 මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් හික්ෂුව විසින් මදය(මද) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන මදය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,
 මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් හික්ෂුව විසින් ප්‍රමාදය(පමාද) හිත කෙලෙසන්නකැයි දැන හිත කෙලෙසන ප්‍රමාදය දුරු කරන ලද්දේ වෙයි ද,

සො බුද්ධෙ අවෙච්චපපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: ඉතිපි සො භගවා අරහං සමමාසමබුද්ධො විජ්ජවරණසමපනෙතා සුගතො ලොකවිදු අනුතතරො පුරිසදමමසාරථී සත්ථා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවාති. ධමෙම අවෙච්චපපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: සවාකඛාතො භගවතා ධමෙමා සන්ද්ධියිකො අකාලිකො එතිපසසිකො ඔපනයිකො පච්චතතං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤානීති. සඛෙස අවෙච්චපපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: සුපටිපනෙතා භගවතො සාවකසඛෙසා, උජුපටිපනෙතා භගවතො සාවකසඛෙසා, ඤයපටිපනෙතා භගවතො සාවකසඛෙසා, සාමිච්චපටිපනෙතා භගවතො සාවකසඛෙසා, යදිදං චතතාරි පුරිසගුණානි අටඨ පුරිසපුගලා, එස භගවතො සාවකසඛෙසා ආනුනෙයෙසා පානුණෙයෙසා දකඛිණෙයෙසා අඤ්ඤාපලිකරණීයො අනුතතරං පුඤ්ඤාකෙඛතතං ලොකසසාති.

හෙතෙම බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි නොසෙල්වෙන පැහැදීමෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණයෙන් ද අතීන්(අරහං) ය. සමස්ත සම්බුද්ධ(සමමාසමබුද්ධො) ය. විද්‍යාවෙන් හා පසලොස් වරණ ධර්මයෙන්(විජ්ජවරණසමපනෙතා) යුක්තය. සුගත(සුගතො) ය. ලෝකය දන්නා(ලොකවිදු) සේක. පුරුෂයන් දමනය කිරීමෙහි උතුම් වූ සාරථියෙක්(අනුතතරො පුරිසදමමසාරථී - පුරුෂයන් හික්මැවීමෙහි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා සමතෙක් නැති. කවර හෙයින් ද යත්: එසේ හික්මැවූ පුරුෂයා මෙහෙයවන ලදුයේ අට දිශාවට ම දිවෙ යි. කවර අටදිශාවෙක ද යත්: රූපී ව රූපයන් දක්නේ යැ යන මේ පළමුවන දිශාව යැ. තමා පිලිබඳව අරූපසංඤා ඇති ව බාහිර රූපයන් දක්නේ යැ යන මේ දෙවන දිශාව යැ. ශුභ ම යැ යන්නෙන් විමුක්ත වීම යැ යන මේ තෙවන දිශාව යැ. ආකාසානඤ්ඤායතනය උපයා වාසය කෙරේ යැ යන මේ සිවු වන දිශාව යැ. විඤ්ඤානඤ්ඤායතනය උපයා වාසය කෙරේ යැ යන මේ පස් වන දිශාව යැ. ආකිඤ්ඤායතනය උපයා වාසය කෙරේ යැ යන මේ සවන දිශාව යැ. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය උපයා වාසය කෙරේ යැ යන මේ සත් වන දිශාව යැ. සඤ්ඤාවෙදියිනතිරෝධය උපයා වාසය කෙරේ යැ යන මේ අට වන දිශාව යැ.) වැනිය. දෙවි මිනිසුන්ට අනුශාසනා කරන්නා (සත්ථා දෙවමනුසසානං) ය. බුද්ධ(බුද්ධො) ය. භාග්‍යවත්(භගවා) ය කියයි.

ධර්මයෙහි නොසෙල්වෙන පැහැදීමෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය මනාව ප්‍රකාශ කරන(සවාකඛාතො) ලදී. මෙලොව ලැබෙන ඵල ඇත්තේ(සංදිට්ඨිකො) ය. කල් නොයවා දෙන විපාක ඇත්තේ(අකාලිකො) ය. අවුත් බලව(එති පසසිකො) යැයි කියා දැක්වීමට සුදුසු ය. තමන් තුළ ඉපදවීමට සුදුසු(ඔපනයිකො) ය. නුවණැත්තන් විසින් තම තමන් කෙරෙහිලා දත යුතු(පච්චතතං වෙදිතබ්බො) ය කියයි.

සංඝයා කෙරෙහි නොසෙල්වෙන පැහැදීමෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ මනාව පිලිපන්නේ(සුපටිපනෙතා) ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ සාජුව පිලිපන්නේ(උජුපටිපනෙතා) ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ නිව්ණ මාගීයට පිලිපන්නේ(ඤයපටිපනෙතා) ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ නිවැරදි මාගීයට පිලිපන්නේ(සාමිච්චපටිපනෙතා) ය. යම් මේ සෝතාපන්නාදි පුරිස යුගල සතරක් වේද - මාගීයෙහි ද ඵලයෙහි ද වශයෙන් පිහිටියා වූ ඒ අශ්ටාය්‍යී පුද්ගල ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ දුර සිට ගෙනැවිත් දෙන සිව්පසය ලැබීමට සුදුසු(ආනුනෙයෙස) ය. දුර සිට ආ ඤාතිමිත්‍රාදීන්ට පිලියෙල කළ ආගන්තුක සත්කාරය ලැබීමට සුදුසු(පානුණෙයෙස) ය. ලෝකයා විසින් පින් තකා පූජා කරන ප්‍රත්‍යය ලැබීමට සුදුසු(දකඛිණෙයෙසා) ය. දෙහොත් මුදුනේ තබා වැඳීමට සුදුසු(අඤ්ඤාපලිකරණීයො) ය. ලොවට උතුම් වූ පින්කෙතය(අනුතතරං පුඤ්ඤාකෙඛතතං) කියා යි.

යනොපි බො පනසස වනතං හොති වනතං මුතතං පහීනං පටිනිසසට්ඨං. සො බුද්ධෙ අවෙච්ච-
පපසාදෙන සමනනාගතොමහීති ලහති අඤ්චෙදං. ලහති ධම්මවෙදං. ලහති ධම්මපසංහිතං පාමුජ්ජං.
පමුදිතසස පීති ඡායති. පීතිමනසස කායො පසසමහති. පසසදධකායො සුඛං වෙදෙති. සුඛිනො
චිතතං සමාධියති. යනොපි බො පනසස වනතං හොති වනතං මුතතං පහීනං පටිනිසසට්ඨං. ධම්මෙ
අවෙච්චපපසාදෙන සමනනාගතොමහීති ලහති අඤ්චෙදං. ලහති ධම්මවෙදං. ලහති ධම්මපසංහිතං
පාමුජ්ජං. පමුදිතසස පීති ඡායති. පීතිමනසස කායො පසසමහති. පසසදධකායො සුඛං වෙදෙති.
සුඛිනො චිතතං සමාධියති. යනොපි බො පනසස වනතං හොති වනතං මුතතං පහීනං පටිනිසසට්ඨං.
සධෙස අවෙච්චපපසාදෙන සමනනාගතොමහීති ලහති අඤ්චෙදං. ලහති ධම්මවෙදං. ලහති
ධම්මපසංහිතං පාමුජ්ජං. පමුදිතසස පීති ඡායති. පීතිමනසස කායො පසසමහති. පසසදධකායො
සුඛං වෙදෙති. සුඛිනො චිතතං සමාධියති. යනොපි බො පන මෙ වනතං වනතං මුතතං පහීනං
පටිනිසසට්ඨනති ලහති අඤ්චෙදං. ලහති ධම්මවෙදං. ලහති ධම්මපසංහිතං පාමුජ්ජං. පමුදිතසස
පීති ඡායති. පීතිමනසස කායො පසසමහති. පසසදධකායො සුඛං වෙදෙති. සුඛිනො චිතතං සමාධියති.

යම් තුනෙක පටන් හික්ෂුච විසින් කෙළෙස් අනහරින ලද්දේ ද, වමාරණ ලද්දේ ද මුදන
ලද්දේ ද දුරු කරන ලද්දේ ද නසන ලද්දේ ද (එතැන් පටන්) හෙතෙම බුදුන් කෙරෙහි
නොසෙල්වෙන පැහැදීමෙන් යුක්ත වෙමි යි ඵලය දැකීමෙන් උපදනා සතුට ද ලබයි. හේතුව
දැකීමෙන් උපදනා සතුට ද ලබයි. ධම්මයෙන් යුත් සතුටක් ලබයි. සතුටු වුවහුට ප්‍රීතිය උපදියි.
සතුටු සිත් ඇත්තනුගේ කය සංසිද්ධෙයි. සංසිදුණු කය ඇත්තේ සැපය විඳියි. සැපය ඇත්තනුගේ
හිත එකඟවෙයි. යම් තුනෙක පටන් හික්ෂුච විසින් කෙළෙස් අනහරින ලද්දේ ද, වමාරණ
ලද්දේ ද මුදන ලද්දේ ද දුරු කරන ලද්දේ ද නසන ලද්දේ ද (එතැන් පටන්) හෙතෙම ධම්මය
කෙරෙහි නොසෙල්වෙන පැහැදීමෙන් යුක්ත වෙමි යි ඵලය දැක්නා සතුට ලබයි. හේතුව දැක්නා
සතුට ලබයි. ධම්මයෙන් යුක්ත වූ සතුට ලබයි. සතුටු වුවහුට ප්‍රීතිය උපදියි. සතුටු සිත්
ඇත්තනුගේ කය සංසිද්ධෙයි. සංසිදුණු කය ඇත්තේ සැපය විඳියි. සැපය ඇත්තනුගේ හිත
එකඟ වෙයි. යම් තුනෙක පටන් හික්ෂුච මා විසින් කෙළෙස් අනහරින ලද්දේ ද, වමාරණ ලද්දේ ද
මුදන ලද්දේ ද දුරු කරන ලද්දේ ද නසන ලද්දේ ද (එතැන් පටන්) හෙතෙම සංඝයා කෙරෙහි
නොසෙල්වෙන පැහැදීමෙන් යුක්ත වෙමි යි ඵලය දැක්නා සතුට ලබයි. හේතුව දැක්නා සතුට
ලබයි. ධම්මයෙන් යුක්ත වූ සතුට ලබයි. සතුටු වුවහුට ප්‍රීතිය උපදියි. සතුටු සිත් ඇත්තනුගේ
කය සංසිද්ධෙයි. සංසිදුණු කය ඇත්තේ සැපය විඳියි. සැපය ඇත්තනුගේ හිත එකඟ වෙයි.
යම් තුනෙක පටන් ඒ හික්ෂුච මා විසින් කෙළෙස් අනහරින ලද්දේ යි, වමාරණ ලද්දේ යි, මුදන
ලද්දේ යි, දුරු කරන ලද්දේ යි, නසන ලද්දේ යි ඵලය දැක්නා සතුට ද හේතුව දැක්නා සතුට ද ලබයි.
ධම්මයෙන් යුත් සතුට ලබයි. සතුටු වුවහුට ප්‍රීතිය උපදියි. සතුටු සිත් ඇත්තනුගේ කය සංසිද්ධෙයි.
සංසිදුණු කය ඇත්තේ සැපය විඳියි. සැප ඇත්තනුගේ හිත එකඟ වෙයි.

ස බො සො හිකඛවෙ හිකඛු ඵචංසීලො ඵචංධමෙමා ඵචංපඤ්ඤා සාලිනඤ්ඤවපි පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජති
විචිතකාලකං අනෙකසුපං අනෙකබ්බඤ්ජනං, නෙවසස නං හොති අනතරායය. සෙය්‍යථාපි හිකඛවෙ
චඤ්චං සඛිකිලිට්ඨං මලගගතිතං අච්චං උදකං ආගමම පරිසුද්ධං හොති පරියොදනං, උකකාමුඛං වා
පනාගමම ජාතරූපං පරිසුද්ධං හොති පරියොදනං, ඵචමෙව බො හිකඛවෙ හිකඛු ඵචංසීලො
ඵචංධමෙමා ඵචංපඤ්ඤා සාලිනඤ්ඤවපි පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජති විචිතකාලකං අනෙකසුපං
අනෙකබ්බඤ්ජනං, නෙවසස නං හොති අනතරායය.

මහණෙනි, මෙබඳු සීල ඇති, මෙබඳු සමාධි ඇති, මෙබඳු ප්‍රඥා ඇති ඒ (අනාගාමී) හික්ෂුච
කලුහාල් ඇට අස්කළ ඇල්හාල්ලේ බත නොයෙක් සුප ඇතිව නොයෙක් ව්‍යඤ්ජන ඇතිව
අනුභව කෙරේ ද ඔහුට එය අන්තරාය පිණිස නොවෙයි. මහණෙනි, කිලුටු වූ මල රැඳුනාවූ
වස්ත්‍රය පිරිසිදු ජලය ලැබ යම්සේ පිරිසිදු වෙයි ද, බබලන්නේ වෙයි ද, කෝවයෙහි දමන
ලද රන්රිදී යම්සේ පිරිසිදු වෙයි ද, බබලන්නේ වෙයි ද මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම මෙබඳු සීල
ඇති මෙබඳු සමාධි ඇති, මෙබඳු ප්‍රඥා ඇති ඒ (අනාගාමී) හික්ෂුච කලුහාල් ඇට අස්කළ
ඇල්හාල්ලේ බත නොයෙක් සුප ඇතිව නොයෙක් ව්‍යඤ්ජන ඇතිව අනුභව කෙරේ ද ඔහුට
එය අන්තරාය පිණිස නොවෙයි.

සො මෙතනාසනගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිච්චා විහරති. තථා දුතියං තථා තතියං තථා චතුඡීං ඉති උදධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බතතතාය සබ්බාවනතං ලොකං මෙතනාසනගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහගගතෙන අපපමාණෙන අවෙරෙන අබ්බාපජේජන ඵරිච්චා විහරති. කරුණාසනගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිච්චා විහරති. තථා දුතියං තථා තතියං තථා චතුඡීං ඉති උදධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බතතතාය සබ්බාවනතං ලොකං කරුණාසනගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහගගතෙන අපපමාණෙන අවෙරෙන අබ්බාපජේජන ඵරිච්චා විහරති. මුද්දිතාසනගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිච්චා විහරති. තථා දුතියං තථා තතියං තථා චතුඡීං ඉති උදධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බතතතාය සබ්බාවනතං ලොකං මුද්දිතාසනගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහගගතෙන අපපමාණෙන අවෙරෙන අබ්බාපජේජන ඵරිච්චා විහරති. උපෙකඛාසනගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිච්චා විහරති. තථා දුතියං තථා තතියං තථා චතුඡීං ඉති උදධමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බතතතාය සබ්බාවනතං ලොකං උපෙකඛාසනගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහගගතෙන අපපමාණෙන අවෙරෙන අබ්බාපජේජන ඵරිච්චා විහරති.

තෙනෙම මෙෙඤ්චී සහගත සිතින් එක් දිසාවක් පතුරුවා වාසය කරයි එසේ ම දෙවෙනි දිසාව ද එසේම තුන්වන දිසාව ද එසේ ම සතරවන දිසාව ද මෙසේ උඩ යට සරස යන සියලු තන්ති පැතුරුණා වූ සියල්ලෙන් යුක්ත වූ ලෝකය, මහත්ඛවට පැමිණි අප්‍රමාණ වූ වයිර රතිත වූ ව්‍යාපාද රතිත වූ මෙෙඤ්චී සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

කරුණා සහගත වූ සිතින් එක් දිසාවක් පතුරුවා වාසය කරයි. එසේ ම දෙවෙනි දිසාව ද එසේම තුන්වන දිසාව ද එසේ ම සතරවන දිසාව ද මෙසේ උඩ යට සරස යන සියලු තන්ති පැතුරුණා වූ සියල්ලෙන් යුක්ත වූ ලෝකය, මහත්ඛවට පැමිණි අප්‍රමාණ වූ වයිර රතිත වූ ව්‍යාපාද රතිත වූ කරුණා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

මුද්දිතා සහගත වූ සිතින් එක් දිසාවක් පතුරුවා වාසය කරයි. එසේ ම දෙවෙනි දිසාව ද එසේම තුන්වන දිසාව ද එසේ ම සතරවන දිසාව ද මෙසේ උඩ යට සරස යන සියලු තන්ති පැතුරුණා වූ සියල්ලෙන් යුක්ත වූ ලෝකය, මහත්ඛවට පැමිණි අප්‍රමාණ වූ වයිර රතිත වූ ව්‍යාපාද රතිත වූ මුද්දිතා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

උපේකෂා සහගත වූ සිතින් එක් දිසාවක් පතුරුවා වාසය කරයි. එසේ ම දෙවෙනි දිසාව ද එසේම තුන්වන දිසාව ද එසේ ම සතරවන දිසාව ද මෙසේ උඩ යට සරස යන සියලු තන්ති පැතුරුණා වූ සියල්ලෙන් යුක්ත වූ ලෝකය, මහත්ඛවට පැමිණි අප්‍රමාණ වූ වයිර රතිත වූ ව්‍යාපාද රතිත වූ උපේකෂා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

සො අඡී ඉදං, අඡී හීනං, අඡී පණීතං, අඡී ඉමසස සඤ්ඤගතසස උතතරිං නිසසරණනති පජානාති. තසස එවං ජානතො එවං පසසතො කාමාසවාපි චිතතං විමුච්චති. භවාසවාපි චිතතං විමුච්චති. අවිජ්ජාසවාපි චිතතං විමුච්චති. විමුතතසමිං විමුතතමිති ඤ්ණං හොති. බිණා ජාති. වුසිතං බුහමචරියං. කතං කරණියං. නාපරං ඉඡ්ඡතතායාති පජානාති. අයං වුච්චති හිකඛවෙ හිකඛු සිනාතො අනතරෙන සිනානෙනාති.

ඒ අනාගාමී පුද්ගල තෙම මේ දුක්ඛ ආයඡීසත්‍යය ඇත, ලාමක වූ සමුදය සත්‍යය ඇත, ප්‍රණීත වූ මාගී සත්‍යය ඇත. මේ බුන්ම විහාර ධ්‍යාන සංඥාවට වඩා උතුම් නිව්භාණය ඇතැයි දනියි. මෙසේ දන්නා වූ මෙසේ දන්නා වූ ඔහුගේ සිත කාමාශ්‍රවයෙන් ද මිදෙයි. භවාශ්‍රවයෙන් ද මිදෙයි. අවිද්‍යාශ්‍රවයෙන් ද මිදෙයි. මිදුන කල්හි මිදුනේ යයි දැනීම වෙයි. උත්පත්තිය කෙළවර විය. මග බඹසර වැස නිමවන ලදී. සතරමාගීයෙහි කටයුතු කරන ලදී. මෙහි (අර්හත්වය පිණිස) කළයුතු අනිකක් නැත්තේය යි දනී. මහණෙනි, මේ මහණ තෙම අත්‍යන්තර නැමෙන් නැයේය යි කියනු ලැබේ.

තෙන බො පන සමයෙන සුඤ්චිකභාරදවාජො බ්‍රාහ්මණො භගවතො අවිදුරෙ නිසිනෙනා හොති. අථ බො සුඤ්චිකභාරදවාජො බ්‍රාහ්මණො භගවතං එතදවොච: ගච්ඡති පන භවං ගොතමො බාහුකං නදිං සිනායිතුතති?

මේ අවස්ථාවේ සුඤ්චික භාරද්වාජ නම් බ්‍රාහ්මණ තෙම බුදුන් සම්පයෙහි හුන්නේ වෙයි. එ කල්හි සුඤ්චික භාරද්වාජ නම් බ්‍රාහ්මණ තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේ ය. භවත් ගෞතම තෙම බාහුකා නම් ගඟට නාන්ට යන්නේ ද?

කිං බ්‍රාහ්මණ බාහුකාය නදියා? කිං බාහුකා නදී කරිසසතීති? ලොකාසමමතා හි හො ගොතම බාහුකා නදී බහුජනසස. පුඤ්ඤසමමතා හි හො ගොතම බාහුකා නදී බහුජනසස. බහුකාය ච පන නදියා බහුජනො පාපකං කතං කමමං පවාහෙතීති.

බ්‍රාහ්මණය, බාහුකා නම් ගංඟාවෙන් කවර ප්‍රයෝජන ද? බාහුකා නදිය කුමක් කරයි ද? භවත් ගෞතමයෙනි, බාහුකා ගඟ විසුද්ධිය ගෙන දෙන්නකැයි ලෝචුස්සන් අතර සම්මතය, භවත් ගෞතමයෙනි, බොහෝදෙනා බාහුකා ගංඟාව පින් තොටකැයි සලකන්නාහු ය. බොහෝදෙනා තමන් කළ පව් බාහුකා නදියෙහි පාකර හරිති. (යයි කීයේ ය.)

අථ බො භගවා සුඤ්චිකභාරදවාජං බ්‍රාහ්මණං ගාථාහි අජ්ඣකාසි:

බාහුකං අධිකකකඤ්ච ගයං සුඤ්චිකාමපී
සරසසතිං පයාගඤ්ච අථො බාහුමතිං නදිං
නිච්චමපි බාලො පකඛනෙනා කණ්ණකමෙමා න සුජ්ඣධිති
කිං සුඤ්චිකා කරිසසති කිං පයාගො කිං බාහුකා නදී
වෙරිං කතකිබ්බිසං නරං න හි නං සොධයෙ පාපකමිතං
සුද්ධසස වෙ සද එගගු සුද්ධසසුපොසථො සද
සුද්ධසස සුචිකමසස සද සමපජ්ජතෙ වනං
ඉධෙ ච සිනාහි බ්‍රාහ්මණ සබ්බභුතෙසු කරොති බෙමතං
සවෙ මුසා න භණ්ණි සවෙ පාණං න හිංසසි
සවෙ අදිනනං නාදියසි සදදහානො අමච්ඡරී
කිං කාහසි ගයං ගනභවා උදපානොපි තෙ ගයාති

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඤ්චික භාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයානට මේ ගාථා වදාළහ.

බාහුකා නම් ගඟට ද අධිකක්ක නම් තොටට ද ගයා නම් තොටුපලට ද සුඤ්චිකා නම් ගඟට ද සරස්වතී නම් ගඟට ද ප්‍රයාග නම් තොටට ද බාහුමතී නම් ගඟට ද, නිතර බැස නාන්නා වූ අපිරිසිදු කම් ඇති පුද්ගලයා පිරිසිදු නොවෙයි, සුඤ්චිකා ගඟ කුමක් කරයි ද? ප්‍රයාග තීර්ථය කුමක් කරයි ද? බාහුකා නදිය කුමක් කරයි ද? ප්‍රාණඝාතාදී පවිකරන කුර ක්‍රියා කරන මිනිසා ශුද්ධ නො කරයි.

පිරිසිදු වුවහුට හැමදම නැමට (සුදුසු) උතුරුපල් නැකත වෙයි. පිරිසිදු වුවහුට හැමදම පෝය දිනය වෙයි. පිරිසිදු ක්‍රියා ඇති ශුද්ධ පුද්ගලයාට හැමදම වත් පිරෙයි. බ්‍රාහ්මණය, මේ ශාසනයෙහිම ස්නානය කරව, සියලු සත්ත්වයන් කෙරෙහි මෙහි කිරව.

ඉදින් බොරු නොකියන්නෙහි ද ඉදින් සතුන් නොමරන්නෙහි ද ඉදින් හුදුන් දෙය නොගන්නෙහි ද ශුද්ධා ඇත්තේ වෙහි ද මසුරු නොවූයේ වෙහි ද ගයාවට ගොස් කුමක් කරන්නෙහි ද? තොපගේ ලිඳන් ගයාවකි. (ශුද්ධ වූ පුද්ගලයාට ලිඳන් ගයාවන් යන දෙකෙහි වෙනසක් නැත.)

එවිට වූනෙත සුපදුරිකභාරදවාපො බ්‍රාහ්මණො භගවතනං එතදවොච: අභිකකනනං හො ගොතම. අභිකකනනං හො ගොතම. සෙය්‍යථාපි හො ගොතම නිකකුජ්ජිතං වා උකකුජ්ජය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මූලනස්‍ය වා මගං ආචිකෙඛය්‍ය; අපධිකාරෙ වා තෙලපජ්ජනං ධාරෙය්‍ය: චකඛුමනෙතා රූපානි දකඛිතීති, එවමෙවං හොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධමෙමා පකාසිතො. එසානං භවනං ගොතමං සරණං ගවණමි ධමමඤ්ච භිකඛුසඛිඤ්ච. ලභෙය්‍යානං හොතො ගොතමස්‍ය සනතිකෙ පබ්බජ්ජං ලභෙය්‍යං උපසම්පදනති.

මෙසේ කියන කල්හි සුපදුරික භාරද්වාප බ්‍රහ්මණු තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැලකළේය. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා යහපත, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, (මේ ධර්මය) ඉතා යහපත. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යටිකුරු කොට තබන ලද්දක් උඩුකුරු කරන්නේ හෝ යම්සේ ද, මං මුලා වූවෙකුට මග කියන්නේ හෝ යම්සේ ද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකින්නායි, කලාවරෙහි තෙල් පහනක් දරන්නේ හෝ යම්සේ ද එපරිද්දෙන්ම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ධර්මය දේශනා කරන ලද්දේ ය. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද, ධර්මය ද, භික්ෂුසංඝයා ද සරණ යමි. මම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ වෙත මහණකම ලබන්නෙමි. උපසම්පදව ලබන්නෙමි.

අලුත් බො සුපදුරිකභාරදවාපො බ්‍රාහ්මණො භගවතො සනතිකෙ පබ්බජ්ජං අලුත් උපසම්පදං, අචිරුපසම්පනෙතා බො පනායසමා භාරදවාපො එකො වූපකට්ඨා අපසමනෙතා ආනාපි පහිතනෙතා විහරනෙතා න චිරසෙසව යස්සප්ථාය කුලපුතතා සමමදෙව අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජනති, තදනුතතරං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං දිට්ඨව ධමෙම සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකච්චා උපසම්පජ්ජ විනාසි. බිණ්ණ ජාති. වූසිතං බ්‍රහ්මචරියං. කතං කරණීයං, නාපරං ඉප්ඵතතායාති අබ්භඤ්ඤාසී. අඤ්ඤාතරො බො පනායසමා භාරදවාපො අරතනං අහොසීති.

සුපදුරික භාරද්වාප බ්‍රහ්මණු තෙම බුදුරජානන් වහන්සේ වෙත පැවිද්ද ලැබුවේය. උපසම්පදව ලැබුවේය. ආයුෂ්මත් භාරද්වාප තෙමේ වනාහි උපසම්පද වී නොබෝකල් ඇත්තේ හුදකලා වූයේ වෙන් වූයේ අප්‍රමාදව කෙලෙස් තවන විශ්‍යී ඇතිව, කයෙහි හා ජීවිතයෙහි ආශා රහිතව වාසය කරන්නේ නොබෝ කලකින්ම යමක් පිණිස කුලපුත්‍රයේ මනාකොට ගිහිගෙන් නික්ම ශාසනයෙහි පැවිදි වෙන් ද ඒ උතුම් වූ මාථීබුත්මචරියාව කෙලවරකොට ඇති අභීත්ඵලය මෙහිදී තමා විසින්ම මනාව අවබෝධකොට පැමිණ වාසය කළේ ය. උත්පත්තිය කෙලවර විය. මාථීබුත්මචරියාව වූසි නිමවන ලදී. සතර මාථීයෙන් කටයුතු දෑ කරන ලදී. මෙහි (අර්හත්ඵල පිණිස) කලයුතු අනෙකක් නැත්තේය යි දැනගත්තේ ය. ආයුෂ්මත් භාරද්වාපයන් වහන්සේ රහතුන් අතුරෙහි එක්තරා කෙනෙක් ද වූහ.